

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

Tập 1

14. PHẨM TU DI SƠN ĐÁNH KÊ TÁN THỨ MƯỜI BỐN.

(Hán bộ phần đầu quyển 16)

Lúc bấy giờ, do thần lực của đức Phật, từ ngoài trăm Phật sát vi trần số quốc độ, mười phương đều có một đại Bồ Tát, mỗi vị đều cùng một Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng vân tập đến. Mười đại Bồ Tát là: Pháp Huệ Bồ Tát, Nhất Thiết Huệ Bồ Tát, Thắng Huệ Bồ Tát, Công Đức Huệ Bồ Tát, Tinh Tấn Huệ Bồ Tát, Thiện Huệ Bồ Tát, Trí Huệ Bồ Tát, Chơn Thiệt Huệ Bồ Tát, Vô Thượng Huệ Bồ Tát, Kiên Cố Huệ Bồ Tát. Cõi nước của các ngài theo thứ tự là: Nhơn Đà La Hoa thế giới, Ba Đầu Ma Hoa thế giới, Bửu Hoa thế giới, Ưu Bát La Hoa thế giới, Kim Cang Hoa thế giới, Diệu Hương Hoa thế giới, Duyệt Ý Hoa thế giới, A Lô Hoa thế giới, Na La Đà Hoa thế giới, Hư Không Hoa thế giới. Chư Phật ngự trị nơi đó theo thứ tự là: Thù Đặc Nguyệt Phật, Vô Tận Nguyệt Phật, Bất Động Nguyệt Phật, Phong Nguyệt Phật, Thủy Nguyệt Phật, Giải Thoát Nguyệt Phật, Vô Thượng Nguyệt Phật, Tinh Tú Nguyệt Phật, Thanh Tịnh Nguyệt Phật, Minh Liễu Nguyệt Phật.

Chư Bồ Tát này đến đánh lễ chơn Phật, rồi tùy phương đến, đều riêng hóa hiện tòa sư tử Tỳ lô giá na tạng mà ngồi kiết già trên đó.

Như chư Bồ Tát vân tập đến đánh núi Tu Di nơi thế giới này, thập phương thế giới cũng đều như thế cả, đến danh hiệu, quốc độ và chư Phật cũng đồng.

Lúc đó đức Thế Tôn, từ nơi các ngón của hai chân phóng trăm ngàn ức quang minh màu đẹp chiếu khắp trong cung của Đế Thích ở mười phương thế giới, Phật và đại chúng đều hiển hiện cả.

Pháp Huệ Bồ Tát thừa oai thần của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Phật phóng tịnh quang minh
 Thấy khắp tất cả Phật
 Đánh núi Tu Di Vương
 Ở trong điện Diệu Thắng.
 Tất cả Thiên Đế Thích
 Thỉnh Phật vào cung điện
 Đều nói mười kệ hay
 Ca ngợi chư Như Lai.
 Trong các đại hội ấy
 Bao nhiêu chúng Bồ Tát
 Đều từ mười phương đến
 Hóa tòa mà an tọa.
 Bồ Tát trong hội đó
 Danh hiệu đồng chúng tôi,
 Những cõi từ đó đến

Danh tự cũng vẫn đồng;
 Bốn quốc chư Như Lai
 Hồng danh đều cũng đồng,
 Bồ Tát nơi bốn Phật
 Tịnh tu hạnh vô thượng.
 Đại chúng nên quan sát
 Như Lai tự tại lực
 Tất cả Diêm Phù Đề
 Đều nói Phật tại đây.
 Chúng tinh tấn nay thấy Phật
 Trụ nơi đảnh Tu Di
 Thập phương cũng như vậy
 Như Lai tự tại lực.
 Trong mỗi mỗi thế giới
 Phát tâm cầu Phật đạo
 Nương nơi nguyện như vậy
 Tu tập hạnh bồ đề.
 Phật dùng nhiều thân hình
 Du hành khắp thế gian
 Pháp giới không chương ngại
 Không ai trắc lượng được.
 Huệ quang hằng chiếu khắp
 Đời tối đều trừ diệt,
 Tất cả không sánh bằng
 Thế nào lường biết được!

Nhất Thiết Huệ Bồ Tát, thừa oai lực của đức Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Giả sử trăm ngàn kiếp
 Thường thấy đức Như Lai
 Chẳng y chơn thật nghĩa
 Mà quán đáng Cứu Thế,
 Người này chấp lấy tướng
 Thêm lớn lưới mê lầm
 Giam trói ngục sanh tử
 Đui mù, chẳng thấy Phật.
 Quan sát nơi các pháp
 Đều không có tự tánh
 Tướng nó, vốn sanh diệt
 Chỉ là danh thuyết giả.
 Tất cả pháp vô sanh
 Tất cả pháp vô diệt
 Nếu hiểu được như vậy
 Chư Phật thường hiện tiền.
 Pháp tánh vốn không tịch
 Vô thủ, cũng vô kiến
 Tánh không, tức là Phật
 Chẳng thể nghĩ lường được.
 Nếu biết tất cả pháp
 Thể tánh đều như vậy
 Người này thời chẳng bị

Phiền não làm nhiễm trước.

Phàm phu thấy các pháp

Chỉ chuyển theo tướng giả

Chẳng rõ pháp vô tướng

Do đây chẳng thấy Phật.

Đức Phật là ba thời

Các tướng đều đầy đủ

Trụ nơi vô sở trụ

Cùng khắp mà bất động.

Tôi quán tất cả pháp

Thấy đều được rõ ràng

Nay thấy đức Như Lai

Quyết định không nghi ngờ.

Pháp Huệ trước đã nói

Như Lai chọn thiết tánh,

Tôi từ đó rõ biết

Bồ đề khó nghĩ bàn.

Thắng Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Như Lai đại trí huệ

Hi hữu không sánh bằng

Tất cả những thế gian

Tư duy chẳng đến được.

Phàm phu vọng quan sát

Chấp tướng chẳng đúng lý

Phật là tất cả tướng
 Chẳng phải họ biết được.
 Kẻ vô tri mê lầm
 Vọng chấp tướng ngũ uẩn
 Chẳng biết chơn tánh kia
 Người này chẳng thấy Phật.
 Rõ biết tất cả pháp
 Đều không có tự tánh
 Hiểu pháp tánh như vậy
 Thời thấy Lô Xá Na.
 Vì do tiền ngũ uẩn
 Có hậu uẩn tương tục
 Rõ biết nơi tánh này
 Thấy Phật khó nghĩ bàn.
 Ví như báu trong tối
 Không đèn thời chẳng thấy
 Phật pháp không người nói
 Dầu huệ chẳng biết được.
 Cũng như mắt bị lòa
 Chẳng thấy màu xinh đẹp
 Như vậy tâm bất tịnh
 Chẳng thấy các Phật pháp.
 Lại như mặt trời sáng
 Kẻ mù không thấy được
 Tâm không có trí huệ
 Trọn chẳng thấy chư Phật.

Nếu chữa hết bệnh lòa
 Bỏ lìa lòng tưởng sắc
 Chẳng thấy nơi các pháp
 Thời thấy được Như Lai.
 Nhất Thiết Huệ đã nói
 Chư Phật Bồ Đề pháp
 Tôi nghe lời ngài nói
 Được thấy Lô Xá Na.

Công Đức Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật quan sát khắp mười
 phương rồi nói kệ rằng:

Các pháp không chơn thật
 Vọng chấp là chơn thật
 Cho nên các phàm phu
 Luân hồi ngục sanh tử.
 Nơi ngôn từ thuyết pháp
 Tiểu trí vọng phân biệt
 Vì thế sanh chương ngại
 Chẳng rõ được tự tâm.
 Chẳng rõ được tự tâm
 Đâu biết được chánh đạo
 Họ do huệ điên đảo
 Thêm lớn mọi điều ác.
 Chẳng thấy các pháp không
 Hằng thọ khổ sanh tử
 Người này chưa có được

Pháp nhãn thanh tịnh vậy.
 Xưa kia tôi thọ khổ
 Vì tôi chẳng thấy Phật,
 Nên phải tịnh pháp nhãn
 Xem kia chỗ đáng thấy.
 Nếu được thấy nơi Phật
 Thời tâm không chấp lấy
 Người này thời thấy được
 Pháp của Phật đã biết.
 Nếu thấy Phật chơn pháp
 Thời gọi bậc đại trí
 Người này có tịnh nhãn
 Hay quan sát thế gian.
 Không thấy chính là thấy
 Hay thấy tất cả pháp
 Nơi pháp nếu có thấy
 Đây thời là không thấy.
 Tất cả các pháp tánh
 Không sanh cũng không diệt
 Lạ thay đáng Đạo Sư
 Tự giác hay giác tha.
 Ngài Thắng Huệ đã nói
 Pháp của Như Lai ngộ
 Chúng tôi nghe Ngài nói
 Biết được Phật chơn tánh.

Tịnh Tấn Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Nếu trụ nơi phân biệt
 Thời hư thanh tịnh nhãn
 Thêm ngu si, tà kiến
 Trọn chẳng thấy được Phật.
 Nếu rõ được tà pháp
 Như thiệt chẳng điên đảo,
 Biết vọng vốn tự chơn
 Thấy Phật thời thanh tịnh.
 Có thấy, thời là nhơ
 Đây thời chưa phải thấy
 Xa lìa các kiến chấp
 Như vậy mới thấy Phật.
 Pháp ngôn ngữ thế gian
 Chúng sanh vọng phân biệt
 Biết thế đều vô sanh
 Mới là thấy thế gian.
 Nếu thấy ‘thấy thế gian’
 ‘Thấy’ là tướng thế gian
 Như thiệt đồng không khác
 Đây gọi người chơn kiến.
 Nếu thấy đồng không khác
 Nơi vật chẳng phân biệt
 Thấy này là phiền não

Vô lậu được tự tại.
 Chỗ chư Phật khai thị
 Tất cả pháp phân biệt
 Đây đều chẳng thể được
 Vì pháp tánh thanh tịnh.
 Pháp tánh vốn thanh tịnh
 Vô tướng như hư không
 Tất cả không năng thuyết
 Người trí quán như vậy.
 Xa lìa nơi pháp tướng
 Chẳng thích tất cả pháp
 Đây cũng không chỗ tu
 Thấy được Đại Mâu Ni.
 Như ngài Đức Huệ nói
 Đây gọi là thấy Phật;
 Chỗ có tất cả hạnh
 Thể tánh đều tịch diệt.

Lúc đó Thiện Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật quan sát khắp
 mười phương rồi nói kệ rằng:

Hi hữu đại dũng kiện
 Vô lượng chư Như Lai
 Ly cấu tâm giải thoát
 Tự độ hay độ người.
 Tôi thấy Thế gian Đẳng
 Như thật chẳng điên đảo

Như trong vô lượng kiếp
 Bạc đủ trí chỗ thấy.
 Tất cả hạnh phàm phu
 Đều mau về diệt tận
 Tánh nó như hư không
 Nên nói là vô tận.
 Người trí nói vô tận
 Đây cũng không chỗ nói.
 Vì tự tánh vô tận
 Được có nan tư tận.
 Trong chỗ nói vô tận
 Không chúng sanh được có
 Biết chúng tánh như vậy
 Thời thấy Đại Danh Xưng.
 Không thấy nói là thấy
 Vô sanh nói chúng sanh
 Hoặc thấy, hoặc chúng sanh
 Rõ biết không thể tánh.
 Năng kiến cùng sở kiến
 Kiến giả đều khiên trừ,
 Chẳng hoại nơi chơn pháp
 Người này rõ biết Phật.
 Nếu người rõ biết Phật
 Và pháp của Phật nói
 Thời hay chiếu thể gian
 Như Phật Lô Giá Na.

Chánh giác khéo khai thị
 Đạo một pháp thanh tịnh,
 Đại Sĩ tinh tấn huệ
 Diễn nói vô lượng pháp.
 Hoặc có hoặc không có
 Tưởng niệm này đều trừ
 Như thể thấy được Phật
 An trụ nơi thiết tế.

Lúc đó Trí Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Tôi nghe pháp tối thắng
 Liên sanh trí huệ quang
 Chiếu khắp mười phương cõi
 Đều thấy tất cả Phật.
 Trong đây không chút vật
 Chỉ có danh tự giả
 Nếu chấp có ngã hơn
 Thời là vào đường hiểm.
 Những phàm phu chấp trước
 Chấp thân là thiết có
 Phật chẳng phải sở thủ
 Họ trọn chẳng thấy được.
 Người này không huệ nhãn
 Chẳng thể thấy được Phật
 Ở trong vô lượng kiếp

Lưu chuyển biển sanh tử.
 Hữu tránh nói sanh tử
 Vô tránh là niết bàn
 Sanh tử và niết bàn
 Cả hai chẳng nói được.
 Nếu theo danh tự giả
 Chấp lấy hai pháp này
 Người này không đúng thật
 Chẳng biết Phật diệu đạo.
 Nếu móng tưởng như vậy:
 ‘Đây Phật, đây tôi thắng’
 Điên đảo chẳng phải thật
 Chẳng thấy được Chánh giác.
 Biết được thật thể này
 Tướng chơn như tịch diệt
 Thời thấy đáng Chánh Giác
 Vượt khỏi đường ngữ ngôn.
 Ngôn ngữ nói các pháp
 Chẳng hiển được thiết tướng
 Bình đẳng mới thấy được
 Như pháp, Phật cũng vậy.
 Thời quá khứ chư Phật
 Vị lai và hiện tại
 Dứt hẳn gốc phân biệt
 Thế nên gọi là Phật.

Chơn Thật Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Thà thọ khổ địa ngục
 Được nghe hồng danh Phật
 Chẳng thích vô lượng vui
 Mà chẳng nghe danh Phật.
 Sở dĩ nơi thời xưa
 Chịu khổ vô số kiếp
 Lưu chuyển trong sanh tử
 Vì chẳng nghe danh Phật.
 Với pháp chẳng điên đảo
 Mà hiện chứng như thật
 Là các tướng hòa hiệp
 Gọi là Vô Thượng Giác.
 Hiện chẳng phải hòa hiệp
 Khứ, lai cũng như vậy
 Tất cả pháp vô tướng
 Đây là chơn thể Phật.
 Nếu quán được như vậy
 Các pháp nghĩa thậm thâm
 Thời thấy tướng chơn thật
 Pháp thân của chư Phật.
 Nơi thật thấy chơn thật
 Chẳng thật thấy chẳng thật
 Hiểu rốt ráo như vậy

Cho nên gọi là Phật.
 Phật pháp chẳng giác được
 Rõ đây gọi ‘giác pháp’
 Chư Phật tu như vậy
 Một pháp bất khả đắc.
 Biết do một nên nhiều
 Biết do nhiều nên một
 Các pháp không chỗ tựa
 Chỉ do hòa hiệp khởi.
 Không năng tác, sở tác
 Chỉ từ nghiệp tướng sanh
 Tại sao biết như vậy
 Vì khác đây không có.
 Tất cả pháp vô trụ
 Định xứ bất khả đắc
 Chư Phật trụ nơi đây
 Rốt ráo không dao động.

Vô Thượng Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật quan sát khắp
 mười phương rồi nói kệ rằng:

Đẳng đại thừa vô thượng
 Xa lìa tướng chúng sanh
 Không có ai hơn được
 Nên hiệu là Vô Thượng.
 Chỗ chư Phật đã được
 Vô tác, vô phân biệt

Thơ thần thông vô sở hữu
 Vi tế cũng như vậy.
 Cảnh chư Phật sở hành
 Trong đó không có số
 Là chơn pháp của Phật.
 Như Lai quang chiếu khắp
 Diệt trừ những tối tăm
 Quang này chẳng có chiếu
 Cũng chẳng phải không chiếu.
 Nơi pháp không chỗ chấp
 Không niệm cũng không nhiễm
 Không trụ không xứ sở
 Chẳng hoại nơi pháp tánh.
 Trong đây không có hai
 Cũng lại không có một
 Bạc đại trí thấy đúng
 Khéo an trụ thật lý.
 Trong không, không có hai
 Không hai cũng như vậy
 Tam giới tất cả không
 Là chỗ thấy chư Phật.
 Phàm phu không hay biết
 Phật khiến trụ chánh pháp
 Các pháp vô sở trụ
 Ngộ đây thấy tự thân.
 Chẳng thân mà nói thân

Chẳng khởi mà hiện khởi
 Không thân cũng không thấy
 Là Phật thân vô thượng.
 Như ngài Thật Huệ nói
 Chư Phật diệu pháp tánh
 Nếu người nghe pháp này
 Sẽ được thanh tịnh nhãn.

Lúc đó Kiên Cố Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật quan sát khắp
 mười phương rồi nói kệ rằng:

Vĩ đại! Quang minh lớn
 Bạc vô thượng dũng kiện
 Vì lợi ích quần sanh
 Mà xuất hiện thế gian.
 Phật dùng tâm đại bi
 Quan sát khắp chúng sanh
 Thấy ở trong ba cõi
 Luân hồi thọ nhiều khổ.
 Chỉ trừ đáng Chánh Giác
 Đáng Đạo Sư đủ sức
 Tất cả các Trời Người
 Không ai cứu hộ được.
 Nếu chư Phật Bồ Tát
 Chẳng xuất hiện thế gian
 Thì không một chúng sanh
 Có thể được an lạc.

Như Lai đấng chánh giác
 Và các chúng Thánh Hiền
 Xuất hiện ở thế gian
 Cho chúng sanh được vui.
 Nếu ai thấy Như Lai
 Vì được lợi hành lớn
 Nghe hiệu Phật sanh tin
 Thời là tháp thế gian.
 Chúng tôi thấy Như Lai
 Vì được lợi ích lớn
 Nghe diệu pháp như vậy
 Đều sẽ thành Phật đạo.
 Chư Bồ Tát quá khứ
 Do thần lực của Phật
 Được huệ nhãn thanh tịnh
 Rõ cảnh giới chư Phật.
 Nay thấy Lô Xá Na
 Càng thêm thanh tịnh tính
 Phật trí không ngăn mé
 Diễn thuyết chẳng thể hết.
 Thắng Huệ Bồ Tát thấy
 Và tôi Kiên Cố Huệ
 Trong vô số ức kiếp
 Cũng nói chẳng thể hết.